

1. חוץ. רחוב - דוכן הלימונדה של מני. יום.

תקריב: מגש גדול ניצב על עגלה. על המגש כוסות פלסטיק ובהן לימונדה. הכוסות מסודרות בטורים. ידיים תולות שלט קרטון על העגלה. הידיים תופסות בידיות העגלה ומתחילות לדחוף אותה. על השלט כתוב: 'לימונדה 3 שקל'.

מני דוחף את עגלת הלימונדה לפניו. מני (17), עם חולצה צהובה, מגיע אל תחנת האוטובוס ומעמיד את העגלה לצידה.

בתוך התחנה יושבת ציונה היוצאת ממנה וניגשת למני. ציונה (17), לובשת בגדים בצהוב ואדום. היא מחבקת את מני, אבל מני עסוק במשהו אחר – הוא מביט לעברו השני של הכביש, שם אין מבנה לתחנת האוטובוס, רק עמוד עם שלט התחנה.

ציונה

(בקול מתנגן)

מני... התגעגעתי אליך!

מני

כולה לא היית סוף שבוע.

ציונה

אתה מעליב! תגיד, מני... אתה אוהב אותי?

מני

(מביט לצד השני של הכביש)

שוב את מתחילה? מה אני אגיד לך? פעם הבאה תישארי בבית, אל תעופי עם ההורים שלך לכל מיני סופי-שבוע...

(לפתע מבחין בחיים)

מה?! שוב עם הנמלים?

לידם, בחזית התחנה, על שפת המדרכה יושב שרוע חיים (17), לבוש מוזנח. חיים שורף נמלים על הרצפה עם זכוכית מגדלת. הוא מבחין שכעת מני מביט בו. חיים מתיישר ומחייך לעברו. מני זורק מבט לצד השני של הכביש.

מני

הוא לא הגיע עדיין, היצור?

חיים נד בראשו וקם. הוא ניגש לעגלה.

חיים

וואי. איזה חמסין! איך אני צמא!

מני

זה לא בשבילך, חיים.

חיים מביט בשלט 'לימונדה 3 שקל' ומחייך.

חיים

השקעת, מני!

מני

כן...אני מנסה לצמצם את כמות השאלות של
היצורים בשכונה הזאת. כל הזמן 'כמה זה?'
ו- 'מה זה?' אז עכשיו רשום!
זה לימונדה בשלוש שקל, לכל הטיפשים...

חיים

למדת את זה מפרוכטר, לא?

מני

ממש... פרוכטר לא המציא את הגלגל,
אני מכרתי לימונדה עוד כש...

חיים

הופה, רק מדברים על הפרוכטר...

בצד השני של המדרכה, דמות מתקרבת מרחוק דוחפת עגלה משלה. מני, ציונה
וחיים מביטים לכיוונו. **פרוכטר (17)**, שמנמן עם סטייל, חולצה אדומה. על העגלה
כוסות רבות מלאות במיץ אדום, בכל כוס מטריית נייר אדומה קטנה. בצד העגלה תלוי
שלט: 'מיץ פטל, 2.90'.

פרוכטר מתמקם ליד עמוד האוטובוס, מניח שמשיה של חוף ים לצד הדוכן וכיסא נוח
מתקפל. הוא מתיישב ומחייך לעבר השלושה.

חיים

ראית את המטריות הקטנות שהוא שם במיץ?

מני קורץ לחיים, מוציא לימונים וסכין. חותך לימון ומניח פלחי לימון במספר כוסות.

מני

היום זה היום.

(צועק לפרוכטר)

היום זה היום פרוכטר!

פרוכטר

(צועק) היום?

מני מרים כוס לימונדה בתנועה של 'לחיים'.

מני

אני קורע אותך היום!

פרוכטר מרים באוויר כוס מיץ פטל עם מטריה ומהנהן בראשו. ילד קטן מגיע ונעמד ליד עגלת הלימונדה של מני. הוא מביט בשלט ובלימונדה.

חיים

זה שלושה שקלים.

מני מביט בשלט ואז בחיים בהבעה מאוכזבת.

מני

יש לך סכומים כאלה, ילד? אם לא, תעוף מפה!

הילד מביט בחיים ואז במני ובציונה. הוא חוזר לכיוון ממנו בא. מני מתיישב על הרצפה ליד העגלה ונשען על קיר הזכוכית הצדדי של התחנה. ציונה מתיישבת לידו. חיים מתיישב בחזרה על שפת המדרכה וחוזר לשרוף נמלים עם זכוכית המגדלת.

2. חוץ. רחוב - דוכן הלימונדה של מני. יום. (מעבר זמן)

מני יושב ליד ציונה. חיים יושב על שפת המדרכה, מוציא לכלוך מסוליות הנעליים שלו.

ציונה

אתה יודע, מני. דוד שלי אמר שהם מחפשים עכשיו עובדים זמניים למוקד סקרים. אמרתי לו שאולי תרצה לעבוד שם, ככה לקיץ.

מני

אז סתם אמרת לו. חבל.

ציונה

מה רע בזה? למה אתה מתבאס?

מני

לא מתבאס ולא בטיח. למה אני נראה לך ילך לעשות סקרים בטלפון עכשיו? נראה לך? זה נשמע לך הגיוני? את תיכנסי להלם מהמכירות שאני עושה היום!

חיים

ציונה, כמה זה לשעה?

ציונה שותקת ומביטה בחיים.

מני

זה לא בשבילך חיים. הם צריכים שם אנשים שיודעים חיבור וחיסור, וגם אפילו כפל וחילוק!

אל תתבאס, בסדר? לא כולם יודעים חשבון.

ציונה

(לחיים) פשוט אמרתי לדוד שלי שזה מני.
והוא מכיר את מני. זה בפרוטקציה כזה.
אל תיעלב.

ציונה

מני, אם החיים נותנים לך לימונים, אתה צריך-

מני

לעשות לימונדה. כן, בסדר...

מני מסתכל לכיוון של פרוכטר, שם עומד בחור ושותה. ציונה מסתכלת גם היא.

ציונה

אם היית אתה בצד של החנויות,
גם אתה היית מוכר כמוהו.

חיים

אני צמא. מני, אין לך מושג כמה אני צמא!
חם לי!!

מני חוכך באצבעותיו כסימן של כסף. הוא מביט לכיוונו של פרוכטר. על הדוכן של פרוכטר כעת יש מאוורר המקושר לכבל מאריך המחובר לאחת המרפסות.

מני

אני לא מאמין שהיית יוצאת עם הדבר הזה פעם.

ציונה

עוד פעם זה עכשיו?

חיים

(בקול מייבב) נו... אבל אין לי גרוש.

מני

החיים קשים, חיים! אם אתה רוצה, ראיתי שקפלינסקי שוטף את האוטו שלו עם צינור מים. אתה יכול לשתות משם.

חיים משפיל את ראשו.

חיים

אבל אני צמא. מה זה מים?

מני

אתה צמא אז תשתה. מהמים. או שתשתוק כבר!
או שאולי תלך לעשות קצת יחצ"נות ללימונדה?

חיים מושך בכתפיו, רוטן ומייבב לעצמו. מני קם על רגליו.

מני

אני הולך להשתין. ציונה, תשמרו פה?

ציונה

אז אני הולכת לקנות ארטיק, אתם רוצים גם?

ציונה קמה גם היא. מני מביט מטה לחיים.

מני

חיים. תשמור פה, הא?

חיים מהנהן, ראשו מושפל. מני מביט בציונה החוצה את הכביש ועוברת ליד העגלה של פרוכטר. פרוכטר אומר לה משהו. היא מהנהנת תוך כדי הליכה וממשיכה בדרכה.

3. חוץ. רחוב - דוכן הלימונדה של מני. יום. (מעבר - זמן)

חיים עומד ליד עגלת הלימונדה. ציונה יושבת על הרצפה, מלקקת ארטיק קרח אדום. מתרחקים מהתחנה שני פאנקיסטים החולפים על פני מני המתקרב, ביד אחד מהם – כוס לימונדה. חיים מחייך למני. מני מסמן באגודלו לכיוון שני הפאנקיסטים בשאלה.

חיים

סתם, התחילו לעשות בלגאן, אבל בסוף שכנעתי אחד מהם לקנות.

מני מהנהן. חיים נותן למני את מטבעות השקלים. מני מתיישב ליד ציונה. הם מסתכלים לכיוון של פרוכטר, נערה צעירה משלמת לו, לוקחת כוס עם מיץ פטל והולכת. על העגלה שלו – כמחצית הכוסות שהיו קודם.

מני

קניתי מדבקות. מי שיקנה לימונדה יקבל חבילה. פאואר ריינג'רס.

מני מוציא ערמה של חבילות מדבקות וזורק אותה על העגלה. פרוכטר צועק:

פרוכטר

חמסין חמסין היום, הא? יום טוב למכירות!

ציונה וחיים מהנהנים בראשם.

מני

(מדבר בשקט) חתיכת ח... הוא מסתלבט עלי!

ציונה

לא, לא נראה ל...

חיים

נכון.

ציונה מביטה בחיים בכעס.

מני

הלוואי שהיה פוגע לו עכשיו ברק בעמוד המסריח
הזה של המטרייה ואז היה גם מתחיל לרדת גשם
וברד. אבל לא ברד רגיל, אלא ברד כמו זה שהיה
בעשרת המכות. בלוקים כאלה של קרח!

ציונה כורכת ידיה סביב מני.

ציונה

תגיד, למה שלא ניסע לחופש איפשהו?
לא בא לך לעזוב קצת את הלימונדה הזאת?

מני

האמת?

ציונה

מה?

מני

אם הברק היה פוגע במקל של המטרייה
ואז הזרם היה עובר ישר אליו, היה יותר מגניב.

ציונה משעינה את ראשה על קיר הזכוכית ונדה בראשה בייאוש. בצד של פרוכטר שני
לוליינים מתקרבים לעברו. בגדים נוצצים זהובים ואיפור אדום לבן על פניהם.

מני

רק יצורים יש בשכונה הזאת.

הלוליינים קונים מפרוכטר. מני צועק להם:

מני

הלו! אתם יודעים שהוא שם בזה צבעי מאכל?!
אצלי זה הכל טבעי! לימונים פרופר!

פרוכטר צועק חזרה:

פרוכטר

שום צבעי מאכל! לקוח מרוצה זה לקוח חוזר!
ב2009 את כל קרקס מדראנו השקיתי! הם יודעים
שפרוכטר יפנק אותם!

מני נד בראשו, הוא מתיישב ליד ציונה, מלטף את שיערה.

ציונה

אז מה אתה אומר? ניסע קצת לאנשהו?

מני

ניסע...? לאן ניסע? צריך כסף, ציונה.

ציונה

יש לך כסף. יש לך מספיק כסף. וההורים שלך גם,
מה אתה...

מני

אני יודע... אבל לא עכשיו. אין זמן כל כך עכשיו.
צריך להעביר את העגלה לצל.

ציונה

צריך להעביר את העגלה לצל, צריך למכור,
צריך כסף... מני, אי אפשר ככה...

הלוליינים עוזבים את העגלה של פרוכטר, כוסות מיץ פטל בידיהם. פרוכטר צועק:

פרוכטר

ציונה מותק! את נמצאת בצד הלא נכון!
תבואי לפרוכטר! יסדר לך כוס מיץ פטל צוננת!

מני מביט לכיוונו של פרוכטר בכעס. הוא משחק עם אבנים קטנות על המדרכה.

מני

את מעדיפה להיות איתו, נכון? זה הקטע!?

ציונה

תתבגר כבר, מני!

פרוכטר

(צועק) שיהיה לכם יום אדום!

מני צועק חזרה:

מני

יום צהוב! וטבעי! בלי חומרי טעם וריח ומשמרים-

פרוכטר

צהוב זה צהבת! יום אדום, אני אומר!
באו אליך היום לקוחות כבר, מני?

הילד (מסצנה 1) חוזר, נעמד מול הלימונדה. מני מסתכל עליו.

מני

הבאת כסף?

ילד

אולי.

מני

מה זה אולי? או שהבאת או שלא.

ילד

זה מאה אחוז לימונדה או שזה גם פיפי?

מני

מה זה?! ילד אני עוד שנייה מעיף לך בעיט-

ילד

השמועה ברחוב שזה לא מאה אחוז לימונדה.

מני

ילד, זה הדבר הכי מטומטם ששמעתי.
מי אמר לך את השטות הזאת?

הילד מצביע לעבר הצד השני של הכביש – על פרוכטר.

4. חוץ. רחוב – בקרבה לדוכן של פרוכטר. יום.

מני מתגנב אל מתחת לאחת המרפסות ותופס בכבל-מאריך של המאוורר של פרוכטר ומושך-מנתק אותו.

5. חוץ. רחוב - דוכן הלימונדה של מני. יום.

חיים יושב ליד ציונה. על עגלת הלימונדה כשני שלישי מהכוסות שהיו קודם. מני מתעמת עם לקוח. חיים וציונה מביטים בהם.

לקוח

לא, זה לכלוך! חול או משהו! זה לא בסדר!

מני

אני אומר לך שזה גרעינים! ואני ממש מצטער שיש
גרעינים בלימונדה! אולי אני באמת צריך לקנות משהו

סינתטי כזה עם צבעי מאכל! בואנה ממש נשבר לי
מטיפוסים כמוך, לא טוב לך, אל תקנה!

הלקוח מניח את כוס הלימונדה על העגלה. מני מוסיף להביט בו.

לקוח

והשלוש שקל?

מני

שתית כבר מהכוס, לא? לקחת שלוק!
הנה, קח שקל.

הלקוח מוסיף להביט בו.

מני

ציונה, יש עליך חצאים?

הלקוח זורק את כוס הלימונדה על הרצפה וחוצה את הכביש, מקלל בשקט.

מני

שניה שניה, לא צריך להתעצבן. בוא אני אפצה
אותך, קח חבילה של פאואר ריינג'רס!

מני לוקח חפיסת מדבקות ומנופף אותה באוויר. הלקוח שעצר באמצע הכביש מביט
במני, צוחק בלעג וממשיך לכיוון של פרוכטר שמקבל אותו בנפנוף מניפה פרחונית.
מני מתיישב ליד ציונה וחיים. בצד השני של הכביש, פרוכטר שולף כיסא מתקפל נוסף
ופותח אותו לידו. הלקוח מתיישב עליו. פרוכטר ממשיך לנפנף על הלקוח ומגיש לו
כוס מיץ פטל. חיים קם, ניגש לצד האחורי של התחנה ומגשש את הגג. הם מביטים
בו דרך הזכוכית כשהוא מוסיף לגשש עם קצות אצבעותיו את הגג של התחנה.

חיים

חם לי!!! אני כל כך צמא, מני!

חיים מביט בהם דרך הזכוכית ואז בלימונדה.

ציונה

(בשקט, למני) הוא צריך חברה.

מני

הוא צריך הרבה דברים. אני צריך למכור.

ציונה

תגיד, מה עם הבת-דודה הזאת שלך?
למה שלא תכיר לה את חיים?

מני

איזה, זאת שעושה פיתוח גוף?

ציונה

כן, זאת עם הפנים היפות.

מני

כן, פנים יפות. גוף של אלי האנה אבל פנים יפות.

בצד השני של הכביש פרוכטר מניח נגן דיסקים על הדוכן ושיר נוראי מתחיל להישמע, בנוי על מלודיה של שיר מזרחי ומבוצע בצורה גרועה (לדוגמא: 'תגידו לה שיש, פטל טעים אש, פטל אורינגל זה פרוכטר').

ציונה

אני דווקא חושבת שהם יהיו זוג חמוד!

מני

היא תרמוס אותו. כמו נמלה.
חוץ מזה, תסתכלי עליו!

ציונה מביטה לעברו של חיים דרך הזכוכית. חיים בוהה בהם ובלימונדה.

מני

חיים, תלך להתעניין ככה אצל פרוכטר,
תשפוך לו פטל איפה שהבטריות או משהו.
תשחק אותה סוכן כפול.

חיים נד בראשו בשלילה, הוא נראה מסכן במיוחד. ציונה קמה, לוקחת כוס של לימונה וניגשת לצד האחורי של התחנה. היא נותנת את הכוס לחיים שלוקח אותה. מני מתרומם בכעס וניגש גם הוא לצד האחורי של התחנה. חיים מביט בו בחשש.

מני

מה אתה עושה, חיים? זה בשביל הלקוחות.
איך נמכור ככה?

חיים

זה החמסין, מני. אתה רוצה שאני אתייבש?

מני

אמרתי לא, אז לא! אלא אם אתה בקטע של
הסוכן כפול. תעשה תחבולה קטנה, תקבל לימונדה.

חיים

לא רוצה. אני צמא מני!

מני תופס בכוס, חיים מנסה להחזיק בה, הכוס עפה מידיהם, הלימונדה נשפכת על קיר הזכוכית של התחנה. מני מביט בציונה ואז בחיים. ציונה מביטה בו בכעס. מני

חוזר לתוך התחנה ומתיישב ליד העגלה. ציונה חוזרת גם היא לפנים התחנה, אך יושבת בצד השני, הרחק ממני. פרוכטר נראה מאוד משועשע בצד השני של הכביש. לקוח נוסף עוזב את הדוכן של פרוכטר עם כוס מיץ. על הדוכן של פרוכטר כוס מיץ אחת. הוא מוציא מהעגלה כוסות ריקות ומוזג מיץ לתוכן.

פרוכטר

(צועק) אתה צמא, חיים מותק?

מני וציונה מסובבים את ראשיהם לאחור לראות את תגובתו של חיים. חיים מלקק את משטח הזכוכית בו פגעה הלימונדה. ציונה מביטה במני.

ציונה

לפעמים אתה יכול להיות כזה אידיוט, מני!

מני

(כועס) כן, הא?
ציונה, אם החיים נותנים לבן אדם לימונים-

ציונה

אז הוא צריך לעשות לימונדה. כן נו, זה מה שאני אומ-

מני

בדיוק! זה לא אשמתי. מה אני יכול לעשות?
כשהחיים נותנים לך לימונים אתה חייב-

ציונה

אבל לך, החיים נתנו הרבה יותר מלימונים, מני!
ואתה עדיין עושה רק לימונדה. מתחיל להימאס לי.
על מה אתה נלחם בכלל...?

חיים מפסיק ללקק את הזכוכית, נכנס לפנים התחנה ומתיישב. פרוכטר צועק אליהם:

פרוכטר

מה שמת לילד בלימונדה, מני? חבל, הקונה
הכי נאמן שלך! אתה צריך לפתח מחלקה של
תמיכה בלקוחות קיימים!

פרוכטר מצביע לכיוון המשך הרחוב. מני, ציונה וחיים מביטים לשם. הילד (מסצנה 1 ו-3) רץ במעגלים על המדרכה עם ידיים פרושות לצדדים כציפור. השלושה מחזירים באדישות את מבטם לפרוכטר שצוחק, ושכעת ניגש אליו לקוח ומגיש לו כסף.

6. חוץ. רחוב - דוכן הלימונדה של מני. יום. (מעבר זמן)

מני מדבר בסלולארי:

מני

בדיוק, מז'בוטינסקי אתה לוקח ימינה.
אה, זה אתה? מעולה.

מכונית מסחרית מתקרבת בכביש בצד הרחוב של פרוכטר.

מני

(בסלולארי) גדול אתה. יופי. עוד. עוד. עוד.

עד שהרכב מסתיר את פרוכטר והדוכן שלו לגמרי. מני מחייך מאוזן לאוזן. ציונה וחיים מחליפים מבטים.

7. חוץ. רחוב - דוכן הלימונדה של מני. יום. (מעבר זמן)

פקח מדבר עם נהג הרכב שמסתיר את פרוכטר. הפקח תולש דף דו"ח מהפנקס ומגיש לנהג. הרכב נוסע. הפקח מתקרב לדוכן של מני.

פקח

רישיונות בבקשה.

מני

איזה רישיונות?

פקח

לעסק הזה שפתחת פה ללא היתר בשטח ציבורי.

מני

שטח ציבורי...? איזה עסק? זה דוכן לימונדה.
אין לי רישיונו-

פקח

מה שאומר שאתה עובר על החוק ברגע זה.
תפרק את הבאסטה. תפרק הכל.

מני

מה נפלת עלי? מה איתו? למה לו אתה לא
אומר לפרק את הדוכן?

הפקח מסתכל לצדדים כלא מבין ואז אל פרוכטר. פרוכטר מנופף לו לשלום וצועק:

פרוכטר

דוד משה, תגיד לכוכי שאני מחכה לקציצות שלה
בשבת!

הפקח מנופף חזרה לפרוכטר ומחזיר מבטו אל מני, מחויך.

פקח

הרישיונות שלו בסדר. יש לך שעה לפרק
את הדוכן אם אתה לא רוצה קנס.

הפקח הולך, משאיר את מני המום.

מני

קלטתם את זה?! אתם קולטים!?

ציונה שותקת בהפגנתיות. חיים מושך בכתפיו.

8. חוץ. רחוב - דוכן הלימונדה של מני. יום. (מעבר זמן)

מני מסדר את הכוסות בדוכן שלו. פרוכטר צועק מהצד השני של הכביש:

פרוכטר

חיים מותק. בוא בוא לפה רגע.

חיים נעמד ומביט במני המביט בו בחזרה, ובציונה. הוא חוצה את הכביש לכיוונו של פרוכטר. ציונה נעמדת. מני בוהה בשניים. פרוכטר משועשע, חיים רוכן מעל כוסות מיץ הפטל. הוא בוחר כוס אחת ומרים אותה מול פרוכטר בתנועה של 'לחיים'. חיים שותה חצי מהכוס ומסתובב לכיוון מני וציונה. פרוכטר אומר לו משהו. חיים מהנהן ומתקרב לכיוונם, בידו כוס מיץ הפטל. מני מצביע על כוס הפטל.

מני

אתה מביא את הדבר הטמא הזה לפה?
אתה יודע מה עושים לבוגדים בזמן מלחמה?

חיים פונה לציונה.

חיים

ציונה, פרוכטר ביקש שתבואי אליו רגע.
הוא רוצה לדבר איתך שנייה.

ציונה מביטה במני שמחזיק את עגלת הלימונדה.

מני

ציונה, את נשארתי פה.

ציונה

מה זה נשארתי פה? אני לא איזה לקוח שלך!
תשכנע אותי, מני. למה אני צריכה להישאר פה,
איתך?

חיים

מני, זה רק לשנייה, הוא רוצה רגע לדבר אי-

מני

חיים, אתה תסתום את הפה שלך ואל תתערב!
ציונה, תקשיבי-

ציונה

תגיד לי?! איך אתה...?

ציונה נדה בראשה בכעס. היא חוצה את הכביש, חיים הולך אחריה לעבר פרוכטר המחייך לקראתם. מני נשען על עגלת הלימונדה, מתבונן. פרוכטר וציונה מדברים. חיים עומד לידם. ציונה מחייכת. פניו של מני כועסות. פרוכטר ממשיך לדבר, ציונה צוחקת. לפתע פרוכטר מניח ידו על זרועה של ציונה בחיבה. מני נדרך ופוסע לעברם אך עוצר כשלפתע נשמע קול מהמשך הדרך - שני הפאנקיסטים (מסצנה 3) מתקרבים לתחנה, מדברים וצוחקים בקול רם. מני מביט בלימונדה, מסתכל על פרוכטר וציונה, הפאנקיסטים ושוב בלימונדה. הוא מרים את המגש של הלימונדה ומזנק לעבר פרוכטר. פרוכטר מפסיק לדבר ומביט באימה במני השועט לעברו.

מני

פרוכטר!

מני מטיח את מגש הלימונדה על פרוכטר. הכוסות עפות לכל עבר, לימונדה ופטל עפים על כולם. פרוכטר מנסה להתגונן. מני מסתער עליו. השמשיה נופלת, השניים מתקוטטים על הרצפה. ציונה מתחילה לצרוח. חיים מנסה להוריד את מני מפרוכטר.

ציונה

מני, תעזוב אותו! אתה השתגעת?

ציונה וחיים תופסים בזרועותיו של מני ומושכים אותו מפרוטכר. הפנים של פרוכטר אדומות. הוא משתעל ומשתנק וממשש את צווארו. חיים עדיין מחזיק את מני שמתחיל להירגע קצת. ציונה מסתכלת עליו ונדה בראשה.

ציונה

אתה מפגר!

ציונה מתחילה לחצות את הכביש חזרה לצד השני. מני מביט לכיוונה. הוא משתחרר מאחיזתו של חיים ורץ לעבר ציונה. הם עומדים באמצע הכביש. ציונה דומעת.

ציונה

אתה כזה אידיוט!

מני שותק.

ציונה

פשוט אידיוט!

מני

אני אוהב אותך!

שתיקה. ציונה מסתכלת על מני המומה. מני מלטף את שיערה. ציונה מבליחה חיוך.

ציונה

אתה עדיין אידיוט!
אתה והלימונדה המפגרת שלך.

מני

החיים נתנו לי יותר מלימונים, את אומרת?

ציונה

אמרתי לך. הרבה יותר! ומשום מה זה מספיק לך!
זה באמת מספיק לך?

מני

את. את מספיקה לי.

ציונה נדה בראשה ומחייכת. מני כורך את ידו סביבה והם הולכים לעבר עגלת הלימונדה. חיים עוזר לפרוכטר לקום ולהתיישב להירגע על הכיסא, אחר הוא מרים את השמשיה ומכוון אותה שתעשה צל על פרוכטר, ואז ממחר אל מני וציונה. מני מחבק את ציונה והם הולכים על המדרכה, חולפים על פני עגלת הלימונה של מני. חיים רץ לעברם ומאט הליכתו לצידו של מני.

ציונה

ראית איזה אינסטינקטים יש לחיים?
איך הוא הפריד...

חיים מחייך נבוכ. מני וציונה צוחקים. השלושה מתרחקים לאורך המדרכה.

מני

חיים, תגיד לי רגע...

חיים

מה?

מני

מה אתה חושב על נשים שרירות?

חיים

שרירות?

מני

מסוקסות אפילו.

השלושה מוסיפים להתרחק בהמשך הרחוב.